سبک‌شناسی غزلهای محمدعلی بهمنی

مریم بهمنی چاهستانی[۱]، منوچهر اکبری[۲]

۱-رییس کمیسیون آموزش وپژوهش مجمع مشورتی بانوان استاندار خراسان شمالی

۲-استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تهران

چکیده:

پژوهش حاضر به تحلیل و بررسی و سبک‌شناسی اشعار محمدعلی بهمنی می‌پردازد. سبک، در اصطلاح ادبیات عبارتست از روش خاص ادراک و بیان افکار، توسط ترکیب کلمات و انتخاب الفاظ و طرز تعبیر آن‌ها. سبک به یک اثر ادبی وجهۀ خاص خود را از لحاظ صورت و معنی القا می‌کند و آن نیز به نوبۀ خویش وابسته به طرز تفکّر گوینده یا نویسنده دربارۀ «حقیقت» است. حال در پژوهش حاضر که با روش توصیفی- تحلیلی انجام گرفته است؛ پس از شرح پیشینۀ مطالعات انجام شده در این زمینه به تحلیل و بررسی اشعار محمدعلی بهمنی در سه سطحِ زبانی، ادبی و فکری می‌پردازیم تا هنر شاعری این شاعر غزل‌سرای معاصر مشخص شود. یافته‌های پژوهش، حاکی از آن است که بهمنی در سرودن غزل مهارتی تمام دارد؛ نحوۀ بکارگیری و انتخاب واژگان در گوشنوازی سروده‌هایش تأثیر زیادی دارد. زبان سروده‌های او ساده و صمیمی و برخاسته از عاطفۀ اوست. لحن شاعر و احساسی که در خواننده ایجاد می‌کند با یکدیگر در ارتباط هستند.

واژگان کلیدی: اشعار محمدعلی بهمنی، سبک‌شناسی، سطح زبانی، سطح ادبی، سطح فکری.